

مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی
د ستراتژیکو او سیمه ییزو څېړنو مرکز

تحليل هفته

شماره: ۲۲۲ (از ۲۵ سنبله الی ۱ میزان ۱۳۹۶ هـ ش)

این نشریه مجموعه تحلیل رویدادهای مهم سیاسی و اقتصادی هفته وار است که به زبان های پشتو، دری، انگلیسی و عربی، توسط مرکز مطالعات استراتژیک و منطقوی تهیه و نشر می گردد، تا نهادهای سیاست گذار و پالیسی ساز از آن استفاده نمایند.

آنچه در این شماره می خوانید:

۲ مقدمه

امریکا ته د ولسمشر غني سفر او کابل-واشنگتن اړیکې

۴ کابل-واشنگتن اړیکې؛ د ترمپ د سوېلي آسیا له تگلارې وړاندې

۴ کابل-واشنگتن اړیکې؛ د ترمپ د سوېلي آسیا له تگلارې وروسته

۵ امریکا ته د غني د سفر مهم ټکي

۶ په افغانستان کې د هند او پاکستان کرکېچ

ایجاد اردوی محلی یا تقویت ملیشه سازی در کشور؟!

۸ تجربه ملیشه سازی در افغانستان

۹ طرح جدید ایجاد اردوی محلی

۱۰ تفاوت اردوی محلی با اردو و پولیس محلی

۱۱ نتیجه گیری

مقدمه

ولسمشر اشرف غني تېره يکشنبه (د سپټمبر ۱۷مه) ترکمنستان او له هغه ځايه يوه ورځ وروسته امريکا ته ولاړ. ولسمشر غني د ملگرو ملتونو په عمومي غونډه کې د گډون او وينا ترڅنگ له ولسمشر ټرمپ سره هم وکتل او له هغه يې د نوې تگلارې له کبله مننه وکړه. غني ژمنه ورکړه چې د مرستو حساب ورکولو ته چمتو دی.

د افغانستان لپاره د ډونالډ ټرمپ نوې تگلاره، چې له مخې يې دلته د امريکايي ځواکونو پوځي حضور تر نامعلوم وخته غځېږي، په افغانستان کې د امريکا د جگړې د اوږدېدو په معنا وبلل شوه؛ خو د افغان ولسمشر په وينا، ټرمپ ژمنه ورکړه چې د افغانستان په ۸۰ سلنه خاوره به يې واکمني وي. دا چې کابل-واشنگټن اړيکې په کوم لوري روانې دي او د ولسمشر غني وروستي سفر څه لاسته راوړنې لرلې، د دې اوونۍ د تحليل په لومړۍ برخه کې يې په اړه د ستراتيژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز شننه لولۍ.

د تحليل دويمه برخه بيا د افغانستان د دفاع وزارت په چوکاټ کې د يوه سيمه ييز ځواک د رامنځته کولو طرحې ته ځانگړې شوې ده. افغان او امريکايي پوځي کارپوهان له څه مودې راهيسې په يوه داسې طرحه کار کوي، چې له مخې به يې په لرې پرتو سيمو کې لسگونه زره سيمه ييز خلک وسله وال شي. دا طرحه د ملېشو جوړولو په معنا وبلل شوه او د سيمه ييزو پوليسو د ترڅپ تجربې له کبله يې مخالف وشو؛ خو دفاع وزارت وايي، چې دا طرحه لاهم نهايي شوې نه ده او نه هم دفاع وزارت د ملېشو جوړولو په هڅه کې دی. د همدې موضوع بېلابېل اړخونه مو د تحليل په دې برخه کې څېړلي دي.

امريکا ته د ولسمشر غني سفر او کابل-واشنگټن اړيکې

تېره اوونۍ افغان ولسمشر اشرف غني د يوه جگپوړي پلاوي په مشرۍ د ترکمنستان د آسيايي لوبو له پرانيست غونډې وروسته امريکا ته سفر وکړ. ولسمشر غني په دغه سفر کې د ملگرو ملتونو عمومي اسامبلې ته وينا وکړه او د امريکا د ولسمشر په گډون يې د ځينو هېوادونو له لورپوړو استازو سره هم وکتل.

په امريکا کې د نوې ادارې له راتگ وروسته، دا د افغان ولسمشر لومړنۍ سفر دی، چې امريکا ته يې کوي او له خپل امريکايي سيال سره په تفصيلي توگه خبرې اترې کوي.

دا چې د ملگرو ملتونو په ۷۲مه غونډه کې د ولسمشر د وينا مهم ټکي څه وو، د ټرمپ له واک ته رسېدو او په تېره بيا د ټرمپ د سوېلي آسيا او افغان تگلارې له اعلان وروسته د کابل-واشنگټن اړيکې څرنگه دي؟ دلته پرې شننه کوو.

کابل-واشنگټن اړیکې؛ د ټرمپ د سوېلي آسیا له تگلارې وړاندې

د ملي یووالي حکومت له جوړېدو وروسته، د کابل-واشنگټن اړیکې د حامد کرزي د وروستیو څو کلونو په پرتله خورا ښې شوې. دغو اړیکو تر دوو کلونو دوام وکړ او د ۲۰۱۶ کال له نیمايي وروسته په امریکا کې ولسمشریزې ټاکنې پیل شوې. د دغو ټاکنو پرمهال دوو مخکښو نوماندانو د افغانستان په تړاو له نشت سره برابر څرگندونې وکړې؛ خو بیا هم د ټرمپ په پرتله هېلاري کلنټن د افغانستان په تړاو کافي تجربه او معلومات لرل.

د امریکا د ۲۰۱۶ کال په ولسمشریزو ټاکنو کې د ټولو د تمې خلاف ډونالډ ټرمپ ټاکنې وگټلې، چې له وړاندې یې د افغانستان په تړاو ضد او نقیض څرگندونې کړې وې او تر ډېره په افغانستان کې د امریکا له ۱۶ کلنې تگلارې سره همغږی نه و. همدغه فکر د ده پر افغان تگلارې هم اغېزه وکړه او تر شاوخوا نهو میاشتو پورې یې د افغانستان تگلاره ګڼګه او مبهمه پرېښوده. دغه مهال یې هم د افغانستان د راتلونکې تگلارې په تړاو ضد او نقیض څرگندونې کولې.

کابل-واشنگټن اړیکې؛ د ټرمپ د سوېلي آسیا له تگلارې وروسته

تېره میاشت د امریکا ولسمشر ډونالډ ټرمپ له اوږده انتظار وروسته د افغانستان او سوېلي آسیا په تړاو خپله تگلاره اعلان کړه. د دغې تگلارې عمده ټکي له افغان حکومت سره مشروطه همکاري، په افغانستان کې د امریکایي سرتېرو مبهم او ګونګ راتلونکی، پر پاکستان فشار او په افغانستان کې د هندوستان د رول پر زیاتېدو ټینګار و.

دا تگلاره په سیمه کې د افغانستان او هند له تگلارو سره تر ډېره همغږې وه او له همدې امله یې دغو هېوادونو پراخ هرکلی وکړ؛ خو پاکستان، د امریکا د دغې تگلارې پرضد غبرګون وښود. د پاکستان د بهرنیو چارو وزارت دا تگلاره رد کړه او د پاکستان لوی درستیز بیا د خپلې یوې وینا په یوه برخه کې وویل: «موږ د امریکا مرستو ته اړ نه یو؛ خو له امریکا باور غواړو!»

د ټرمپ د افغان تگلارې له اعلان وروسته، د کابل-واشنگټن اړیکې له بې باورۍ څخه په راوتلو د باور په لور روانې شوې. د امریکا د دغې ستراتیژۍ له اعلان وړاندې، کابل تر ډېره د امریکا د راتلونکې تگلارې په اړه اندېښمن او ناخبره و.

امريکا ته د غني د سفر مهم ټکي

امريکا ته د ولسمشر غني د سفر پرمهال ځينې ټکي د هيلې او ځينې د نهيلې وړ وو. د بېلگې په توگه د ټرمپ له خوا افغان طالبان د "ترهگرې" ډلې په توگه يادول او برعکس د افغان ولسمشر له خوا له دوی سره د سولې د خبرو اترو پر بيا پيلولو ټينگار هغه څه وو، چې د سولې په تړاو د کابل-واشنگټن د پاليسيو ترمنځ ضد و نقيض- والی ښيي.

د امريکا له ولسمشر ډونالډ ټرمپ سره د پنجشنبې په ورځ (د سپټمبر ۲۱مه) په نيويارک کې د اشرف غني د ليدنې مهم ټکی بيا په افغانستان کې تر ځمکې لاندې طبيعي زېرمو په اړه بحث و. په دغه ملاقات کې دواړو ولسمشرانو هوکړه وکړه، چې امريکايي کمپنۍ به په افغانستان کې تر ځمکې لاندې قېمتي زېرمو په استخراج کې کار وکړي، چې په وينا يې دا به په افغانستان کې د امنيت له ټينگښت، د افغانستان د اقتصاد پياوړتيا او په دواړو هېوادونو کې خلکو ته د کار موندنې په برخه کې اغېزناک گام وي. له بلې خوا به دا چاره د دوی په وينا، افغانستان نور هم ځان بسيا او د امريکايي مرستو بوج به راکم کړي.

د افغانستان د کانونو او تر ځمکې لاندې شتمنيو په اړه ټرمپ ته معلومات ورکول هغه څه وو، چې د نورو عواملو ترڅنگ يې د ولسمشر ټرمپ پر دريځ اغېز وکړ او له افغانستانه يې د خپلو سرتېرو د ايستلو فکر بدل کړ.

په بل اړخ کې، افغان ولسمشر په لومړي ځل د ملگرو ملتونو عمومي اسامبلۍ ته وينا وکړه او د ولسمشر دغې وينا هم ځينې مثبت او ځينې منفي ټکي درلودل. د بېلگې په توگه ده نادرولتي عناصر، تاوتریخوالی، د سياسي تاوتریخوالي د پنځم موج بڼه وبلله، چې په دوام لرونکې توگه به تر راتلونکو لسيزو پورې نړيوال امنيت وگوانښي. په بل اړخ کې پر پاکستان يو ځل بيا تکیه هغه څه وو، چې ښايي بيا هم پايله ونه لري.

دغه راز د سولې پرځای د ټرمپ تگلارې ته له دې کبله هيله من کېدل، چې دا به د هېواد ۸۰ سلنه خاوره د امنيتي ځواکونو تر ولکې لاندې راولي، هم تر ډېره افراطي برېښي او يوازې به په هېواد کې د جگړې د دوام په معنا وي.

په افغانستان کې د هند او پاکستان کرکېچ

له افغانستان څخه د شورويانو له وتلو وروسته، په افغانستان کې د هند او پاکستان ترمنځ سيالي ورځ تر بلې زياته شوې ده. له ۲۰۰۱ کال وروسته، هند په افغانستان کې د خپلو اقتصادي او نظامي مرستو له کبله ښه نوم وگاټه؛ خو پاکستان او په تېره بيا د پاکستان نظاميانو دغه وضعیت د ځان لپاره له گواښ سره تشبیه کړ. همدا لامل دی، چې د پاکستان پخواني لومړي وزير جنرال پرویز مشرف په خپله يوه مرکه کې وويل: «موږ ځکه د طالبانو ملاتړ وکړ، چې په افغانستان کې د هند د نفوذ مخه ونيسو.»

د پاکستان مېشته وسله والو ډلو په تېره بيا لشکر طيبه او جيش محمد له خوا په افغانستان کې هندي قونسلگرۍ، اتباع او پروژې په ښه کېدل د دغه زياتېدونکي کرکېچ عمده بېلگې دي.

په دې وروستيو کې د ترمپ نوې تگلارې پر دغه کرکېچ نور هم سيوری وغورځوله. له همدې ځايه ده، چې د پاکستان لومړي وزير خاقان عباسي هم امريکا ته د خپل سفر پرمهال وويل: «موږ له افغانستان سره د هند د اقتصادي او سوداگريزو اړيکو مخالف نه يو؛ خو موږ به هېڅ مهال هم په افغانستان کې د هند سياسي او نظامي رول ونه غواړو.»

د خاقان عباسي وروستۍ څرگندونې له يوې خوا د مسلم ليگ گوند له خوا د پاکستاني نظاميانو د خوشحاله کولو هڅه ده او له بلې خوا په افغانستان کې د پاکستاني استعماري تگلارې «ستراتېژيک عمق» ته اشاره کوي، چې دا بيا د افغانستان په چارو کې ښکاره لاسوهنه بلل کېږي. دغه راز د خاقان عباسي وروستۍ څرگندونې دا هم ښيي، چې د پاکستان تگلاره اوس هم هماغه زړه په زړه ده او افغانستان ته له خپلو زړو عينکو گوري.

ایجاد اردوی محلی یا تقویت ملیشه‌سازی در کشور؟!

وزارت دفاع افغانستان طرحی را تهیه کرده است که بربنیاد آن یک نیروی شبیه ملیشه در مناطق ناامن کشور ایجاد خواهد شد. وزارت دفاع افغانستان می‌گوید که کارشناسان نظامی روی این طرح کار می‌کنند و این طرح در مراحل ابتدایی قرار دارد. این طرح پس از تایید شورای امنیت ملی و امضای رئیس‌جمهور نهایی خواهد شد. هرچند جزئیات بیشتر دربره‌ شمار و محل استقرار این نیروها در دست نیست، ولی گفته می‌شود، بیش از ۲۰ هزار فرد مسلح به صفوف این نیرو جذب خواهند شد.

به گفته وزارت دفاع افغانستان، نگرانی در مورد تشکیل "نیروهای منطقه‌ای" وجود ندارد و آنان در بهبود وضعیت امنیتی مناطق ناامن کشور نقش مثبت خواهند داشت. اما مجلس سنای افغانستان و سازمان دیدبان حقوق بشر با این طرح مخالفت نشان داده‌اند و خواستار رد این طرح از سوی رئیس‌جمهور افغانستان شده‌اند. سازمان دیدبان حقوق بشر تشکیل این نیروها را به نحوی "ملیشه‌سازی" عنوان نموده و عواقب آنرا خطرناک خوانده است.

پرسش اینجاست که نظر به تجارب گذشته، استفاده از نیروهای محلی و ملیشه‌ها چه تاثیری روی وضعیت امنیتی در کشور خواهد داشت؟

تجربه ملیشه سازی در افغانستان

ملیشه، نیروی شبه نظامی و یا نیمه نظامی؛ به نیروهای اطلاق می شود که خارج از نظم و انضباط و تشکیلات نظامیان دولتی باشد که معمولاً در محلات تشکیل می شود. هدف اساسی از تشکیل چنین نیروی نظامی، تقویت صفوف سایر نیروهای دولتی و استفاده از آن ها در پلان های امنیتی و عملیاتی دولت می باشد.

در زمان سلطنت احمدشاه بابا، خان ها و ملک های قریه ها که امور اداری بعضی محلات را به دست داشتند، دارای اسلحه و سربازان محلی بودند که امنیت محلات شان را تأمین می کردند. پس از آن، در زمان سلطنت حبیب الله خان اربکی ها به وجود آمدند، آن ها مسلح بودند و از محلات خود حفاظت می کردند؛ اما دارای رسمیت و معاش دولتی نبودند. در زمان سلطنت امیر عبدالرحمان خان نیز نیروهای مسلح وجود داشتند که در محلات و قریه ها حضور داشتند و به نام دستجات قبایل یاد می شدند.

هرچند در زمان نظام های ملوک الطوائفی تشکیلات شبه نظامی وجود داشتند، ولی پس از پیروزی کودتای هفت ثور ۱۳۵۷ هـ ش تشکیل قوای ملیشه در افغانستان زیر نظارت ارگان های دفاعی و امنیتی کشور شکل منظم را به خود گرفت. در آن زمان هدف از ایجاد نیروهای ملیشه، جلوگیری از نفوذ گروه های مخالف دولت در محلات و قریه جات بود^۱. ولی آن ملیشه ها به دولت کاملاً متعهد نبودند و با تغییر رژیم، آنها نیز تغییر موضع می دادند، بسیاری آن ها در چپاول اموال، آزار و اذیت و قتل مردم دست داشتند.

بعداً در زمان جنگ های داخلی نیز ملیشه ها وجود داشت. ملیشه های تحت فرمان جنرال عبدالرشید دوستم در جنگ های داخلی به خصوص در کابل و ولایات شمال کشور متهم به کشتار و جنایات علیه مردم بودند و به کشتار دسته جمعی اسراء جنگی در ۲۰۰۱-۲۰۰۲ نیز متهم پنداشته می شوند^۲.

^۱ حبیب انصاری، تاریخچه ملیشه ها در افغانستان:

<http://www.afghanqalam.com/?p=625>

^۲ ملیشه های جنرال دوستم:

<http://youngdemocrats.blogfa.com/tag/%D8%AC%D9%86%D8%B1%D8%A7%D9%84-%D8%AF%D9%88%D8%B3%D8%AA%D9%85-%D8%A8%D8%A7%DB%8C%D8%AF-%D9%85%D8%AD%D8%A7%DA%A9%D9%85%D9%87-%D8%B4%D9%88%D8%AF>

حدود هفت سال پیش با شدت و گسترش جنگ در افغانستان، زمانیکه جنرال دیوید پتریوس در سال ۲۰۱۰ م به جای جنرال مک کریستال فرمانده نیروهای بین‌المللی در افغانستان تعیین گردید، وی با استفاده از تجربه عراق، برنامه ملیشه‌سازی در افغانستان را به عنوان یک راه‌حل مشکل طالبان روی دست گرفت و دولت افغانستان این طرح را بنام پولیس محلی افغان (ALP) تصویب کرد.^۳

این نیروها در سال ۲۰۱۱ به گونه رسمی تحت نام نیروهای محلی، بر بنیاد فرمان حامد کرزی رئیس‌جمهور افغانستان ایجاد و به خصوص در مناطق شمال کشور فعالیت می‌کردند که در سال ۲۰۱۲ به تعداد ۱۱ هزار سرباز در ۵۵ ولسوالی کشور فعالیت داشتند. ظاهراً هدف ایجاد این نیروها جلوگیری از نفوذ مخالفین مسلح دولت در مناطق دوردست عنوان می‌شد، اما براساس اظهارات فعالین حقوق بشر در افغانستان، این نیروها به نقض حقوق بشر متهم شدند و برخی تحلیلگران ایجاد آنرا سرآغازی برای جنگ‌های قومی و داخلی عنوان کردند.^۴

تجربه ایجاد پولیس محلی که بنام اربکی‌ها شهرت یافتند، یک تجربه تلخی برای افغان‌ها بود، چون پولیس محلی در برخی مناطق افغانستان بر نقض گسترده حقوق بشر و آزار و اذیت مردم متهم شدند.

طرح جدید ایجاد اردوی محلی

گرچند دولت وزیري سخنگوی وزارت دفاع افغانستان می‌گوید که براساس طرح جدید "نیروهای منطقوی" نه پولیس محلی است و نه ملیشه است، ولی افغانستان تجارب فاجعه‌باری از موجودیت گروه‌های مسلح دارد و حالا نیز این نگرانی وجود دارد که توزیع اسلحه در بین مردم می‌تواند دردسرهای جدیدی خلق کند. طرح جدید ایجاد یک نیروی محلی مبنی بر مسلح کردن ۲۰ هزار فرد مسلح نیز، به دلیل اینکه چنین نیرو می‌تواند بی‌نظمی، سرقت و برخوردهای مسلحانه را افزایش دهد، با واکنش‌های مخالف روبه‌رو شده است.

^۳ کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان: گزارش تحقیقاتی «از اربکی تا پولیس محلی؛ چالش‌های امروز و نگرانی‌های فردا»، ۱۳۹۱ ه.ش.

^۴ صدای امریکا، واکنش مردم علیه اربکی‌ها و پولیس محلی:

<http://www.darivoo.com/a/afg-arbakies-134499768/1440220.html>

همچنان، رادیو آزادی، اربکی‌ها در تخطی‌ها از حقوق بشر دست دارند:

<http://da.azadiradio.com/a/24326482.html>

براساس گزارش روزنامه نیویارک تایمز، این مسئله در دهلی جدید پایتخت هند توسط مقام‌های امریکایی و افغان مورد بحث قرار گرفته است، چون کشور هند نیز دارای چنین تشکیل نظامی است. نظامیان امریکایی به این باور اند که نیروهای محلی در هند بار کار را از شانه‌های نیروهای این کشور کم ساخته و به گفته آن‌ها نظامیان محلی می‌توانند، در مناطقی که تامین امنیت آن دشوار است، پس از آن که قوای امنیتی افغان آن مناطق را از وجود مخالفین حکومت پاک‌سازی می‌کنند، نقش مثبتی داشته باشند.^۵

براساس اظهارات مقام‌های وزارت دفاع، در تشکیل این نیروها بیشتر سربازان سابق اردوی ملی حضور خواهند داشت و تحت قوماندۀ اردوی ملی فعالیت خواهند کرد و مانند سربازان اردو، از آموزش و تعلیم نظامی برخوردار خواهند بود.

چنانچه مقامات نظامی افغان گفته اند، این نیروها شبیه پولیس محلی از قریه‌ها و مناطق خود شان دفاع می‌کنند، تجربه پولیس محلی بیشتر ناکام بوده و این نیروها متهم به نقض حقوق بشر، قتل، دزدی، زورگویی و سوءاستفاده از اسلحه هستند.

تفاوت اردوی محلی با اردو و پولیس محلی

یکی از استدلال‌ها برای تشکیل نیروی محلی، پر کردن خلای اردوی ملی در مناطقی است که پس از عملیات از وجود مخالفین مسلح دولت پاکسازی می‌شوند. جنرال پتریوس، فرمانده پیشین نیروهای ناتو در افغانستان به همین دلیل پولیس محلی را ایجاد کرده بود. گفته می‌شود که اردوی محلی نیز طرح امریکایی‌ها است ولی وزارت دفاع می‌گوید که چنین نیست و این طرح در داخل وزارت دفاع مطرح شده است.

پولیس محلی که در چهارچوب وزارت داخله ایجاد شده، به تکرار به نقض حقوق بشر متهم شده است، اما وزارت دفاع افغانستان می‌گویند ۲۰ هزار نفری که قرار است استخدام شوند، همه آموزش دیده و کسانی‌اند که سابقه فعالیت در وزارت دفاع را داشته‌اند.

^۵ رادیو آزادی: «نیویارک تایمز: روی تشکیل قوای جدید نظامی در افغانستان بحث ادامه دارد.» ۲۴ سنبله ۱۳۹۶ هـ.ش:

<https://da.azadiradio.com/a/28737769.html>

تفاوت این نیروها با اردوی ملی افغانستان این است که آن‌ها در قریه‌ها و مناطق خودشان توظيف می‌شوند و از یک ولایت به ولایت دیگر نمی‌روند. به نظر می‌رسد، یگانه تفاوت تشکیل جدید نیروهای محلی با پولیس محلی این است که این نیرو در چهارچوب وزارت دفاع ایجاد می‌شود و پولیس محلی در چهارچوب وزارت داخله تشکیل شده بود و این نیرو نیز مانند پولیس محلی باعث نقض حقوق بشر، آزار و اذیت مردم و نیز سوء استفاده از اسلحه خود در مناطق شان خواهند شد.

تشکیل نیروهای پولیس محلی یا اربکی‌ها یک تجربه خوبی برای دولت افغانستان در زمینه چگونگی تشکیل ملیشه‌های محلی است. پس از ایجاد پولیس محلی عملاً دیده شد که کنترل این نیروها برای حکومت افغانستان دشوار است.

ایجاد تشکیل جدید نظامی تحت نام اردوی منطقوی، تکرار تجربه پولیس محلی یا اربکی‌هاست. پرسش اینجاست که اگر هدف تامین بهتر امنیت است، پس حکومت افغانستان چرا بجای ایجاد ملیشه‌های محلی تحت نام‌های مختلف، به تقویت و مسلکی‌سازی نیروهای افغان نمی‌پردازد؟

نتیجه‌گیری

نیروهای محلی و ملیشه‌ها در طول تاریخ به خصوص در سال‌های گذشته با درنظرداشت نکات ذیل، به وحدت ملی و اخلال امنیت اجتماعی در افغانستان صدمه زده و تاثیرات منفی روی پروسه دولت‌سازی در کشور به جا گذاشته است:

- نیروهای محلی و ملیشه‌ها همواره جنبه قومی و منطقوی را به خود گرفته و به دلیل شکل قومی و منطقوی بودن آن، گاه‌گاهی بین خود نیز درگیر می‌شدند و یا هم در خصومت‌های قومی و منطقوی نقش داشته اند و به گونه گسترده به اختلافات قومی دامن زده‌اند.
- گروه‌های ملیشه در محلات و مناطق دوردست کشور، امکانات و توانایی دست داشته خویش را بیشتر برای برآورده ساختن مقاصد شخصی و گروهی خود بکار می‌برند.

- از آنجاییکه این نیروها تربیت نظامی خاصی نمی‌بینند و در کنار آن نظارت خاصی نیز از فعالیت‌های آنان وجود ندارد، اکثراً با دست آزاد به جان، مال و ناموس مردم تجاوز می‌کنند و به دلیل آنکه حامی آن‌ها دولت به شمار می‌رود، باعث انزجار مردم از دولت می‌شوند.
- در کل، نیروهای محلی و ملیشه‌ها ساختاری در یک ساختار دیگر است و به همین دلیل نظم تامین امنیت در بیشتر مناطق را به هم زده است.

پایان

ارتباط با ما:

ایمیل: info@csrskabul.com csrskabul@gmail.comوب سایت: www.csrskabul.com - www.csrskabul.net

شماره تماس دفتر: (+93) 784089590

ارتباط با مسئولین:

دکتر عبدالباقي امين، رئيس مركز مطالعات استراتژيك ومنطوقی: (+93) 789316120 abdulbaqi123@hotmail.comحكمت الله خُلاَند، مسؤول بخش پژوهش‌ها و نشرات: (+93) 775454048 hekmat.zaland@gmail.com

یادآوری: لطفا نظرات و پیشنهادات خود را جهت بهبود مطالب این نشریه به ما ارسال دارید.